

מ"ת 12519/05 - מדינת ישראל נגד ד' א'

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 12519-05-15 מדינת ישראל נ' א' (עוצר)
בפני כב' השופטת עידית ינברגר
הمحكمة מדינת ישראל
נגד ד' א' (עוצר)
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 12550-05-15.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, תקף המשיב את המטלוננט, רعيתו, בתאריך 05/05/2015, לאחר שנרתב ממים במהלך שטיפת הרצפה על ידי המטלוננט. על פי הנטען, המשיב תפס את המטלוננט בידי אחת בצווארה, קופף אותה, ובידו השנייה היכה בה מכות אגרוף בגביה.

בהמשך, ביקש המשיב לגרום נזק למזנון, וכשהmateלוננט ניסתה למנוע זאת, תקפה שנייה באופן שדוחף אותה והכה מכה בארון הבגדים.

שבוע לפני כן, בשעה 18:00 לערך, בהיותם בדירה, תקף המשיב את המטלוננט באופן שהשליך לעברה מכשיר טלפון אשר פגע בה ברגלה השמאלית, וכתוצאה לכך נגרמה לה חבלה של ממש, המתוממת גדולה בשוק שמאל.

הଉירות המזוהות למשיב הן תקיפה סתם - בן זוג (עבירה לפי סעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז - העבירה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (עבירה לפי סעיף 382(ב) + 380 לחוק 1977).

2. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכואורה, ועל קיומה של עילת מעצר.

לטענת ב"כ המשיב נפלו סתרות רבות בהודעותה של המטלוננט, בכל הקשור לחבלה החמורה הנטען, המוכחת על ידי המשיב. עם זאת, המשיב מודה כי קיימות ראיות לכואורה ביחס לתקיפה אחת - מכיה אחת בגביה של המטלוננט. עבירה זו, לטענתו, אינה מקינה עילת מעצר, ונitin להסתפק בשחרורו של המשיב תוך הרחקתו מהmateלוננט. החלופין, מוצעת חלופת מעצר בבית אחותו של המשיב ב*****, בפיקוח שלה ושל אחות נוספת.

3. לטענת ב"כ המשיב, קיימת סתירה בין הودעתה של המטלוננט מיום 05/05/2015 בשעה 13:00 שם צינה כי לפניה כשבוע וחצי הרים עליה יד ונתן לה מכיה חזקה ברגל שמאל בשוק, לבין הודעתה המאוחרת יותר מאותו יום (בשעה 15:28) שם צינה כי המכיה ברגל שמאל נגרמה לה מכשיר טלפון שזרק לעברה המשיב.

עמוד 1

אמנם, לכואורה מדובר בסתירה, אך הסבר אפשרי לה יכול לנבוע מכך שהמתלוונת אמרה "הרims עלי יד" במשמעות של "נהג כלפי/alimot" ולא במובן המילולי של הדברים.

הלכה היא כי החלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, אשר טרם עבר את "מסנתת" החקירה הנגידית. בשלב זה די לבחון אם קיימם סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם (בש"פ 10234/08 **אובלקיעאן נ' מ"י** 14.12.08); בש"פ 8087/95 **زادה נ' מ"י** פ"ד נ (2) (133).

הטענה לפיה בהודעתה הראשונה צינה המתלוונת מכאה אחת בגב, ובהודעה המאוחרת יותר, שככללה חקירותה באזהרה ביחס לתלוונת הנאשם ככליה החומר התיאור לשתי מקומות, אין בה, לטעמי, כדי לפגוע בקיומן של ראיות לכואורה. גם העובדה שבתמונה שצולמה לא ניתן להבחין בגלבה של המתלוונת בסימן חבלה, אינה מפחיתה מהתשתיות הראייתית.

ההמוטומה ברגלה של המתלוונת דזוקא נראית בבירור בתמונות, ושבלב זה מדובר בראשיה המctratta להודעתה נגד המתלוון.

לאחר שבחןתי את חומר החקירה, אני קובעת כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת העבירות המוחסנות למשיב.

4. העבירות המוחסנות למשיב מקומות עילית מסוכנות סטטוטורית, מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק. בנוסף הדברים, קיימם חשש משיבוש הלि�כי משפט, לאור העובדה שמדובר/alimot במשפחה.

אני סבורה כי עלה בידי הנאשם לסתור את חזקתו המסוכנות הקבועה בחוק.

בתי המשפט פסקו לא אחת, כי ככלל, מי שמואשם בהతעללות או/alimot כלפי בני משפחתו יעצר עד תום ההליכים נגדו, אלא אם יתקיימו נסיבות יצאות דופן. ראו: בש"פ 10/8487 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.10), בש"פ 1315/04 **נמיר נ' מדינת ישראל** (23.2.04).

יפים לעניינו הדברים הבאים:

"...עבירות הנבערות תוך התפרצויות זעם בלתי נשלטת, וכאללה הן, לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחוייבות מעוצר, משומם שלחולפת מעוצר שביצועה תלוי תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית" (בש"פ 99/5273 **פלוני נ' מדינת ישראל**)

וכן:

"...ובמיוחד בעבירות של בן הזוג כלפי בת זוגו, עצמת האלימות הפיזית אינה המדר בבילעדי, אף לא המדר העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את ה"צבע והגון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 10/655 **חן דיזוב נ' מדינת ישראל** (3.1.10)).

5. בבקשות מעוצר שעוניין עבירות/alimot במשפחה, נוטה בית המשפט להפנות לעריכת מסקירת שירות המבחן טרם ההחלטה בדבר שחרור/cholopet מעוצר, על מנת לעמוד על מסוכנותו של הנאשם.

למרות זאת, במקרה הנדון, לאור העובדה שלמשיב אין הרשות קודמות, ומאחר שהתרשם כי מדובר בעבירות אלימות שאין מצביעות על מסוכנות ברף הגבוה, החלתי להתרשם מהמפקחות המוצעות, ולהימנע מעריכת תסוקיר מעצר בעניינו של המשיב (ראו:בש"פ 478/12 **פריח אל אעם נ' מדינת ישראל** (23.1.12) ולאחרונה בבש"פ 27/15 **علي יונס נ' מדינת ישראל** (11.1.15)).

6. החלופה המוצעת הינה בבית אחותו של המשיב, א' ט', ברחוב ***** ב*****, בפיקוחה ובפיקוח של אחות נוספת, א' מ'.

חקירהן של המפקחות עולה כי הן מבינות את האחריות המוטלת עליהם, וכי יכולו לשמש מפקחות ראיות למשיב, ולהתריע במידת הצורך על הפרת תנאי השחרור.

7. משמצאי כי קיימת חלופת מעצר ראייה, אשר תבטיח את מטרות המעצר, ותאיין את מסוכנותו של המשיב, אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

המשיב ישאה במעצר בית מלא בבית אחותו א' ט' ת.ז. ***** בשד' ***** ב***** (**) בפיקוחה של האחות ומפקחת נוספת, א' מ' ת.ז. *****.

נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוונת.

המשיב יוכל לצאת ממקום מעצרו לשם התאזרחות, כל יום בין השעות 10:00 - 11:30 ובין השעות 16:00 - 18:00 בלבד אחת המפקחות.

לשם הבטחת תנאי שחרורו יחתום המשיב על התcheinות עצמית על סך 5,000 ₪ וימצא ערבותצד ג' של כל אחת מהמפקחות על סך 5,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ה, 11 Mai 2015, בהעדר הצדדים.